

IN DE
NABIJE TOEKOMST
ZIE IK MEZELF
IN AFRIKA WONEN

MEER DAN 80 KLEINE EN
MIDDELGROTE THEATERTEKSTJES

OPGETEKEND DOOR ADRIAAN VAN AKEN

I N D E N A B I J E T O E K O M S T
Z I E I K M E Z E L F
I N A F R I K A W O N E N

IS DE WEERSLAG VAN INTERVIEWS
DIE REGISSEUR ADRIAAN VAN AKEN & ZIJN CURSISTEN AFNAMEN
TIJDENS DE VOORTGEZETTE WORKSHOP THEATERMAKEN
(OKTOBER 2005 - MEI 2006) VAN BRAAKLAND/ZHEBILDING

DE WORKSHOP RESULTEERDE IN DE GELIJKNAMIGE
THEATERVOORSTELLING DIE GEPRESENTEERD WERD
IN DE THEATERSTUDIO VAN BRAAKLAND/ZHEBILDING
IN DE MOLENS VAN ORSHOVEN TE LEUVEN
OP 25, 27 & 29 APRIL EN OP 1 MEI 2006.

DE DEELNEMERS WAREN: ANNEGREET SLEURS, CHRISTINE
VERHEYDEN, EEFJE BOSMANS, ELLEN RONSMANS, FREEK
VERDONCKT, KOEN JANSSEN, KRISTOF VAN PERRE, MAIKE
VRIJENS, MARIEKE POISSONNIER, MIRTE NIJSTEN, NELE
ROGGEN, SIMON STANDAERT EN WILLEMIJNE LINSSEN

ADRIAAN VAN AKEN (regie & tekstbewerking)
KRISTOF VAN PERRE (assistentie)
ILSE OOSTVOGELS (assistentie)
DORUS DANEELS (algemene techniek)

BRAAKLAND/ZHEBILDING wordt structureel gesubsidieerd
door de STAD LEUVEN, de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT en
de VLAAMSE GEMEENSCHAP.

INFO: BRAAKLAND/ZHEBILDING vzw
STAPELHUISSTRAAT 15
3000 LEUVEN

TEL - 016/226.345
info@braakland.be
www.inbreek.be

Aa

in afrika

- A: In de nabije toekomst zie ik mezelf in Afrika wonen.
- B: En realistisch gezien?
- A: Realistisch gezien zie ik mezelf.
Tussen dit en een paar jaar in het buitenland wonen.
- B: In Afrika.
- A: Ja.
- B: En wat ga je daar dan doen?
- A: Vrijwilligerswerk.
- B: Oké.

afstuderen bijstuderen reizen werken

- A: In de nabije toekomst zie ik mij afstuderen.
Dan bijstuderen.
Dan misschien ergens naar het buitenland gaan.
En dan.
In het begin misschien een licht jobke zoeken.
In combinatie met avondschool.
Om nog wat te studeren.
En dan eens te goei beginnen zoeken.
Naar een job die ik écht wil doen.
- B: En met welk geld wil je naar het buitenland gaan?
- A: Spaargeld.
En ik zou daar in het buitenland.
Eventueel ook zo'n jobke doen of zo.
In de illegaliteit.
- B: En waar wil je naartoe?
- A: Amerika.
- B: En gaat dat er ook echt van komen?
- A: Dat is iets heel anders.
Ik zie mij ook wel. Na mijn studies.
Onmiddellijk in een jobke rollen.
Waar ik dan in blijf hangen.
Een job die misschien niet perfect is.
Die misschien wat vervelend is.
Of gewoon ronduit teleurstellend.
- Als ik heel eerlijk ben... Wacht.
Hoe gaat ik dat te goei formuleren?
Ergens ben ik een beetje bang voor de toekomst.
Omdat het nu zo...

als wij bij moema waren

- Als wij bij moema waren.
Dan was het grote vakantie en dat was leuk.
Want je moest dan niet naar school.
En wij mochten dan bij moema wonen.
Met de vijver en al dat mooi groen.
En daar waren hele grote planten.
Dat was daar precies het paradijs.
Ik denk echt dat het paradijs.
Met Adam en Eva.
Dat dat er zo moet hebben uitgezien.
En ik herinner mij dat ook met de geuren erbij.

De geur van de beerput bij moema.
 Als het warm was, dan stonk dat putje.
 En dat in combinatie met een sigaar van pepe...
 Als je dat later terugrook. Dan dacht je terug.
 Aan al die leuke momenten.

Bb

bart moeyaert

Twee jaar geleden was Bart Moeyaert te gast in de schouwburg.
 En ik ben al. Sinds mijn prille jeugd eigenlijk.
 Ben ik al bijzonder grote fan van Bart Moeyaert.
 Ik was dus indertijd superontgoocheld toen ik vernam
 dat die mens eigenlijk – ja... homoseksueel is.
 En dat ik dus totaal geen kans maakte.
 Maar soit.
 Na afloop van de voorstelling zit Bart daar boeken te signeren.
 En ik had op mijn kot zeker wel vijf boeken van hem staan.
 Maar ik had die natuurlijk niet meegebracht.
 In al mijn idolatrie voor Bart was ik die dus gewoon vergeten mee te brengen.
 En dus achteraf dacht ik van.
 Ik was gewoon naar die mens moeten gaan.
 En ik had moeten zeggen:
 'Bart, ik heb heel veel boeken van jou,
 en ik ben al jarenlang zo een grote fan,
 laat ons iets gaan drinken op mijn kot'.
 Maar ik heb dat dus niet gedaan.
 En daar heb ik nog altijd spijt van.
 En Bart is dus bijgevolg nog altijd homo.

been there, done that

Ik heb één echte droom gehad.
 Ik heb een jaar in het buitenland gewerkt.
 En toen ik terugkwam. Uit dat internationaal milieu.
 Heb ik. Heel nadrukkelijk.
 En verschillende keren.
 En tegen iedereen die het horen wilde.
 Herhaald: 'Als ik tussen dit en tien jaar niet opnieuw
 in het buitenland woon, dan ben ik ongelukkig'.
 En nu zijn we tien jaar later.
 En ik woon nog altijd niet terug in het buitenland.
 En toch ben ik niet ongelukkig.
 Ik ben wel op wereldreis geweest.
 En dat was het zowat, denk ik.

'Been there, done that'

blok

- A: Het politiek debat zou nog verscherpen.
 Als het Blok aan de macht komt.
 Maar verder denk ik dat er ook weer niet zoveel zou veranderen.
 Omwille van het feit dat we nog altijd in een rechtsstaat leven.
 En dat buitenlandse voorbeelden aantonen.
 Dat behalve op het vlak van cultuur.
 De veranderingen nog relatief goed meevallen.
 Door het feit dat de rechtsstaat veel beter is uitgebouwd.
 Dan pakweg vijftig jaar geleden.
- En ja. Ik zou mijn job misschien verliezen.
- B: Hoe bedoel je?
- A: Ik geef Nederlands aan anderstaligen.
 Aan vluchtelingen en migranten en gedetineerden enzo.
 Dus ik zou misschien zonder werk zitten.

Cc

caipirinha

Ergens
zullen
er wel
sommige dingen
zijn
waarvan ik
stilaan
begin
te
willen
dat die
anders
zouden
zijn.

Zoals. Ik ben al keilang aan het studeren.
En aan het werken.
En ik zou wel eens willen. Ik zou wel eens andere dingen willen doen.

Is er nog van die caipirinha-dinges?

capaciteiten

Soms denk ik toch dat er geen hoop is voor het menselijk ras.
Met niks van wat we tot dusver gedaan hebben.
Hebben we al aangetoond dat we beter kunnen.
Het is precies alsof alles naar beneden gaat.
Toch ben ik au fond een optimist.
Ik denk dat dat met potentieel te maken heeft.
Ik zie potentieel in mensen. En in de samenleving.
Capaciteiten.

(heerlijk onwaarschijnlijk) carrièreverhaal

Ik ben naar school geweest in Edegem.
Lagere school gevolgd.
En daarna ook een paar jaar middelbaar.
Wetenschappelijke B heette dat toen nog.
Dan verhuisd.
En in Borgerhout mijn laatste drie jaar middelbaar afgemaakt.
Ik was een ijverige, goede leerling.
Altijd bij de eerste tien, vijftien van de klas.
Dan naar Leuven gekomen.
Pol & Soc gestudeerd.
Niet helemaal afgemaakt.
En dan vijf jaar Rechten.
En een Master in Conflicts and Prevention.
En dan Antropologie, mijn aggregaat en twee stages.
Maar tijdens dat laatste jaar heb ik X leren kennen.
En ben ik eigenlijk minder en minder naar de les gegaan.
Ik heb dan eigenlijk een tijdje.
Op mijn lui gat in de zetel gezeten.
En dan ben ik een opleiding gaan volgen bij de VDAB.
Voor polyvalent bediende.
En ben ik een Duits koppel tegengekomen die iemand zochten.
En daar heb ik twee of drie jaar voor gewerkt als boekhouder.
En dan ben ik bij H&M begonnen.
En daar zit ik nog altijd.
En ik hoop nog lang.
Ik vind dat tof.

creatieve vrijheid!

- A: Ik heb dus een paardenstoeterij.
En ik hoop dat ik die aan het lopen krijgen, zodat ik...
- B: Een paardenstoeterij...
- A: Ja! Dat is zo met hengsten! En merries! En paardrijden!
En paarden fokken! En naar wedstrijden gaan!
En ik hoop dat we daar héél ver mee geraken!
En ik hoop ook. Dat ik op mijn werk! Bij H&M!
'Visual Merchandiser' word...
Dat zijn twee dingen die ik écht dòlgraag wil doen!
- B: Voor de rest van je leven?
- A: Ja! Zeker! Als ze niet teveel veranderen bij de H&M.
Als ze je bijvoorbeeld foto's beginnen geven. Zoals bij Esprit.
En zeggen van zo en zo moet het gedaan worden.
Dan wil ik dat natuurlijk niet.
- B: Dat snap ik niet.
- A: Wel. Als ik nu paspoppen moet aankleden.
Dan kies ik de kleren. Dan kies ik accessoires die ik erop doe.
En dan stop ik daar lékker veel creatieve vrijheid in!

continu dominerend

Ik jaag mensen makkelijk de kast op. Eigenlijk.
Door continu dominerend te zijn wie ik ben.

Als ik heel hard doorga in mezelf zijn.
Dan kom ik heel dominant over.
Niet in de zin van 'ik ben de meester en jij de slaaf'.
Dat niet. Maar gewoon.
Dan kunnen er veel mensen niet mee.
Waaronder mijn huisgenoten.
Mijn ideale wereld zou dan ook een wereld zijn.
Vol mensen die dat fantastisch vinden.
Dat dominante. Die zelf ook zo zijn.
Die dat stimuleren ook.

Moest er een plek bestaan. Waar alleen zo'n mensen wonen.
Ik zou onmiddellijk vertrekken.

Dd

dat ik bijna mijn zuster had vermoord

Dat ik bijna mijn zuster had vermoord.

We waren politie-agentje en diefje aan het doen.
En jij was de dief en ik de politie-agent.
Het was op de mezzanine in het hondenkot.
Waar alle bakken fruit stonden.
En ik had je weten te klissen.
En ik had touwen gepakt en je op die mezzanine gezet.
Met je benen van die mezzanine af.
En dan je handen vastgemaakt.
En ik was heel blij. Omdat ik je gevangen had.
En ik was vooraan de deur aan het bewaken.
Zodat je zeker niet kon ontsnappen.
En dan ineens... Boem! Baf!
Jij van die mezzanine! Met je kop eerst!
Bijna tegen die ijzeren kast! Bijna je nek gebroken!
Ik had echt het gevoel dat ik je op een haar na had vermoord.
Stel je voor dat ik dat gedaan had.
Stel je voor dat jij dood was.
Heel mijn leven om zeep.

dat wij daar gewoon liggen

Dat ik met Sam op bed lag.
 Gewoon. Naast elkaar
 Dat is een paar keer voorgevallen.
 Dat wij daar gewoon lagen.
 Niks te doen.
 Niks te denken.
 Maar gewoon samen te zijn.

Het showe daaraan was.
 Je was eigenlijk aan niks aan het denken.
 Maar op het moment dat je toch ergens aan begint te denken.
 Kreeg je het gevoel van.
 Ho! Zij is aan exact hetzelfde aan het denken!

Dat is natuurlijk kei-subjectief.
 Maar op dat moment leek dat wel zo.

die was precies slechtgezind

Overlaatst op de trein.
 Ik ben redelijk laat en ik kom op het perron.
 En de deuren gaan juist dicht.
 Maar de conducteursdeur blijft altijd nog even open.
 En de conducteur staat daar en ik zwaai en hij zwaait terug.
 En ik loop daarnaartoe. En met dat ik daar aankom.
 Gaan de deuren dicht en rijdt die trein weg.
 Oh, ik was zòòòòò kwaad!
 Ik weet niet waarom die dat deed. Die conducteur.
 Die was precies slechtgezind.
 Ik zie hem die deuren dichtdoen.
 En ik doe nog zo van 'allez, please'.
 En die trekt zo een gezicht van.

dressuur

Ooit ga ik een internationale wedstrijd winnen.
 Op de Olympische Spelen bij het paardrijden. Bij dressuur.
 Ik krijg lessen van de bekendste Duitse dressuurruiter.
 Iemand waar ik echt naar opkijk.
 En zo leer ik dan meer en meer.
 En dan kom ik daar dus aan – op die Olympische Spelen.
 En alles is tof en alles gaat goed.
 En ik win en al het volk gaat zo van 'jeeuhh!'.
 En ja – dat is het.

Ee

echt of hard

- A: Ik denk dat ik op een bepaald moment.
 Om mijn doelen te bereiken.
 Echt hard ga moeten werken.
- B: Ligt de nadruk op 'écht' of op 'hard'?
- A: Op beide, denk ik?
- B: Ja. Maar dat zal geen probleem zijn, hè.
- A: Voor jou?
- B: Voor mij. Ja.

eerste minuten

De eerste minuten alleen met mijn pasgeboren kinderen.
 Dat vind ik.

Dat vond ik.
 Toen was ik.
 Gewoon alleen zijn.
 Met die hele klein wezentjes.
 En hoe mooi.
 Hoe perfect.
 Hoe gezond.
 Ja...

essentieel

Oh my god.
 Ik heb daar vandaag nog over gebabbeld.
 Ja, ik wil kinderen.
 Of nee! Ik dacht tot voor kort dat ik kinderen wilde.
 Drie zelfs. Ik had dat voor mezelf uitgemaakt.
 Niet één, want dan wordt dat een verwend nest.
 Twee, dat werkt incest in de hand.
 En als je er drie hebt en één ervan heeft ruzie of wordt gepest,
 dan kan die nog altijd naar de andere lopen.
 Dus ik vind dat een perfect aantal.
 Vier is dan weer teveel.
 Wij waren zelf met vier thuis en mijn ouders konden dat niet aan.
 Ligt misschien ook gewoon aan mijn ouders.

Maar ik heb een heel goed ontwikkeld vadergevoel.
 Echt, als ik met kindjes bezig ben!
 Dat is gewoon verschrikkelijk!
 Maar ik weet niet of ik goed zou zijn met mijn eigen kinderen.
 Ik weet niet of je dat gevoel kent.
 Mijn vader is ook ontzettend goed met andere kinderen.
 Maar met zijn eigen kinderen, is hij een ramp.
 Mijn vader heeft zijn best gedaan, maar het is mislukt.

Ik heb heel veel respect voor mijn vader.
 Maar verder gaat dat ook niet.
 En dat is jammer.
 En dat is ook het hele ding.
 Je houdt van je kinderen juist omdat het je kinderen zijn.
 Dat impliceert niet dat je van je kinderen houdt als mens.
 Ik weet dat mijn vader mij heel graag ziet omdat ik zijn zoon ben.
 Maar hij vindt mij wel absoluut geen sympathiek persoon.
 Verre van.
 Het is van moeten.

Ik zou het verschrikkelijk vinden als dat met mijn kinderen zou gebeuren.
 Het is heel makkelijk om te zeggen:
 'Als ik zelf kinderen heb, dan gaat dat helemaal niet zo zijn'
 Dat is absolute bullshit.
 Je maakt gewoon dezelfde fouten.

Ik weet dat mijn vader zijn kinderen helemaal anders wou opvoeden
 dan zijn ouders hem hebben opgevoed.
 En ik weet dat niet omdat hij mij dat verteld heeft -
 want wij praten niet – maar ik weet dat uit...
 Ja... da's een soort van abductieve redenering.

Ik ben heel goed opgevoed.
 Ik ga nooit klagen over mijn opvoeding.
 Ik ben heel net opgevoed. Heel beleefd.
 Maar ja. Affectie, da's iets anders.
 Maar goed, je leert dat dan op andere manieren.
 Soit...

ergens werd ik gepusht in een richting

Ik heb spijt dat ik geen tuinarchitectuur ben gaan studeren. Voilà.
 Omdat ik dan waarschijnlijk iets anders was geworden in mijn leven.
 Tuinarchitect bijvoorbeeld.

En nu heb ik iets gedaan omdat ik het moest.
 Ergens werd ik gepusht in een richting.
 En ik denk dat ik iets anders beter had gekunnen.
 Nu zit ik zo in een richting...
 Ik had iets anders moeten doen.
 Ik had mijn goesting moeten doen.

Ff

froemelen

Ik kan niet hebben dat ze aan *mij* zitten.
 Te froemelen enzo.
 Dat ze zo over mijn kopke aaien of zo.
 Verschrikkelijk.

Gg

gabberkopkes

- A: Als ik kinderen heb, dan wil ik ze vooral respect meegeven.
 En dat ze altijd vriendelijk zijn tegen anderen.
 Maar ook belangrijk is dat ik ze mijn muzieksmaak kan overdragen.
 Niet dat ik het een doodzonde zou vinden,
 moesten mijn kinderen geschoren gabberkopkes hebben.
 Maar ik heb toch liever dat ze er een fatsoenlijke muzieksmaak op nahouden.
 En ja... Dat is een deel van de opvoeding, denk ik.
 Niet dat kinderen die naar slechte muziek luisteren een slechte opvoeding hebben gehad.
 Maar ik denk wel dat het niveau van de ouders
 daar toch wel invloed op heeft.
 Ons mama en papa hebben een hoge opvoeding gehad.
 En wij hebben daar blijkbaar toch een goede muzieksmaak aan overgehouden.
 Enfin. Als je dat vergelijkt met mensen die.
 Geen universiteit gedaan hebben.
 Enfin - daar gaat het niet om...
 Maar die niet verder gestudeerd hebben
 en bijvoorbeeld in fabrieken werken.
 Die kinderen hebben toch niet zo'n goede muzieksmaak.
 Vind ik. Persoonlijk.
- B: Ja, maar andersom...
- A: ...vinden zij dat hetzelfde...
- B: Dus ok, goede muzieksmaak is...
- A: ...is natuurlijk persoonlijk. Ja, oké.
 Maar stel dat je kind thuiskomt met Buffalo's. Stel je voor!
 Dan begin je toch te denken van:
 'Oei, ik heb precies iets fouts gedaan in de opvoeding'.

geel-goudkleurig fietske

Ik had een geel-goudkleurig fietske.
 En ik had dat geparkeerd bij de bibliotheek.
 En mijn broer en ik waren de bibliotheek binnengegaan.
 En we kwamen buiten. En ik ging op mijn fietske zitten.
 En dat fietske - dat geel-goudkleurig fietske -
 is toen in twee gebroken.
 En er stonden mensen van de gemeente op te kijken.
 En die hebben mij toen vierkant uitgelachen.
 Dat was blijkbaar een hilarische toestand.

En ik was. Ik voelde mij toen enerzijds zo machteloos.
 Of zo beschaamd.
 Of ja. Zo machteloos.
 En tegelijkertijd ook. Coleirig - om het zo te zeggen.

En toen heeft mijn broer mij ook nog in de steek gelaten.

Waarvoor ik dan alleen. Te voet. Naar huis ben moeten wandelen.
Met de twee helften van mijn fietske – dat geel-goudkleurig fietske -
ben ik dan langs alle kleine wegskes alleen naar huis gewandeld.
Om zo weinig mogelijk volk te moeten zien.

Als ik het dan toch over een moment moet hebben.
Dan zal dat het misschien zijn.

geen idee

A: Ik weet niet meer zo heel veel van mijn jeugd eigenlijk.
Een jeugdherinnering. Geen idee.

B: Kan je er geen enkele bedenken?

A: Nee. Ik weet er geen.

Het was over het algemeen allemaal niet slecht.
Behalve mijn schooltijd.

B: Maar is er niet een moment waar je van denkt:
'Toen. Dat was echt leuk'?

A: Nee. Nee.
Ik kan niks bedenken.

Is er nog van die caipirinha-dinges?

geen keuzes

Om dingen te veranderen, moet je keuzes maken.
Gewoon keuzes maken.
Maar sommige mensen zien geen keuzes.
Ik voel me niet echt genoodzaakt om ingrijpende keuzes te maken.
Als ik morgen ontslag neem, dan verandert er veel.
Maar wil ik dat?
Het is daarom dat ik het zeg.
Maar het ligt volledig in een mens zijn mogelijkheden om te veranderen.

gefingeerd

Psychische aandoeningen.
Wie weet heb ik er wel een.
Wie zal het zeggen?
Ik vind wel. Zo de meeste psychische ziektes.
In mijn ogen. Zijn die nep. Gefingeerd.
In de zin van.
Ik geloof dat iemand kiest om zich op een bepaalde manier te uiten.
Zoals bijvoorbeeld. Iemand kiest ervoor om schizofreen te zijn.
Om zich niet in de maatschappij te hoeven integreren.
Op een manier die hij zelf niet wil.
En volgens mij geldt dat voor wel meer geestesziekten.
Ik geloof wel. Dat je daar in kan blijven steken.
Als je er te ver in door gaat.
Maar in se geloof ik niet dat geestesziekten echt bestaan.

geloof

A: Ik geloof. In mezelf.
Je moet niet lachen!

B: Ik lach niet.

A: Niet in God alleszins.

B: Maar geloof moet niet per se godsdienstig zijn, hè?

A: Nee, maar ik vat de vraag wel godsdienstig op.
Dus ik geloof niet in God.

B: Waarom niet?

- A: Ja. Je gelooft daarin of je gelooft daar niet in, hè.
Rationeel kan dat niet. Dus geloof ik daar niet in.
- B: Geloof je enkel in rationele dingen?
- A: Ja, ik geloof ook wel in toeval bijvoorbeeld.
Maar toeval is gewoon toeval.
Heeft niks met een hogere macht te maken.
Dat gebeurt of dat gebeurt niet. Voilà.
- B: Maar dus buiten in jezelf, geloof jij in niet veel.
- A: Nee.
- B: Of was dat voor de grap, dat 'in mezelf'?
- A: Ik antwoord dat altijd als mensen me vragen waarin ik geloof.
- B: Maar is dat dan ook zo?
- A: Ja. Ik vind wel dat je zelf veel kan bepalen.
Veel hangt toch af van wat je zelf doet enzo.
- B: Geef eens een voorbeeld.
- A: Gewoon alles. Je bepaalt grotendeels je eigen leven, hè?
- B: Je bepaalt toch niet waar je geboren wordt en in welke...
- A: Ja. Nee. Omdat je dan nog niet leeft. Dan kan je dat ook nog niet bepalen, hè?
Maar van zodra je verstandelijk bent, dan bepaal je het wel zelf.
- B: Maar iemand die de pech heeft om weinig verstandelijke vermogens te hebben?
Een mentaal gehandicapte, die kan zijn leven dan niet zelf bepalen?
- A: Ja, maar het gaat hier over mij en niet over gehandicapten.
- B: Ja, maar je was wel in het algemeen aan het spreken.
- A: Nee. Ik zei gewoon dingen...
Volgende vraag!

een goede burger

Ik beschouw mij wel als 'iemand met hoop'.
Maar niet als een 'burger met hoop'.
'Burger', dat klinkt zo...
Alsof je deel uitmaakt van iets dat hoger is dan jezelf.
En dat je daar allerlei schulden bij moet inlossen.
Een goede burger, die zet netjes zijn huisvuil op straat
in 'de daartoe bestemde zakken'.
En die rijdt nooit meer dan zeventig waar je zeventig mag rijden.
Dus ik ben geen goede burger.
Ik heb niet het gevoel dat ik iets moet investeren in de maatschappij
die mij als burger soigneert.
Maar hoop heb ik zeker en vast.

Zo hoop ik bijvoorbeeld dat België eindelijk eens een treffelijke autostrade krijgt.
Waar je meer dan 120 mag rijden.

Hh

hawking

Doodgaan. Dat merk je niet.
Alles gaat gewoon verder zoals het is.

Ik geloof in parallele dimensies.
Dat je dit leven al miljarden keren geleid hebt.
En nog miljarden keren zal leiden.
Tot je uiteindelijk écht doodgaat.

Volgens mij word je voortdurend opnieuw geboren.
En je leidt telkens terug hetzelfde leven.

Maar misschien heb je wel iets onthouden uit je vorige levens.
 Bijvoorbeeld: 'Oh ja, hier moet ik oppassen, aan deze straat,
 dat ik hier niet onder de tram loop'.
 Je leert altijd iets bij.
 Het stopt pas echt als je wijsheid bereikt hebt of de verlichting.

Ik heb het dus niet over reïncarnatie.
 Zoals 'de volgende keer kom ik terug als mestkever'
 en 'dan kom ik terug als buidelrat en dan als vogel enzo'.
 Ik denk gewoon. Een vogel komt terug als een vogel.
 Maar wel een iets betere vogel.
 En mensen komen terug als mensen.

Ik zal eens letterlijk de theorie uit de doeken doen.

Je hebt de big bang, hè?
 Daarvan denkt de wetenschap dat dat het begin is van alles.
 Maar eigenlijk is dat gewoon een klein onderdeel van een soort cirkelbeweging.
 Die niet eens een begin heeft.
 Het is ontploft. En nu is alles aan het uitdeinen.
 In die fase zitten we.
 Het is simpel. Eigenlijk zijn er maar drie mogelijkheden.
 Mogelijkheid één.
 De big bang is gebeurd en alles is aan het uitdeinen tot in het oneindige.
 Dus alles gaat sneller en sneller uit elkaar
 tot je op de duur geen sterren niet meer ziet
 omdat die allemaal zo ver verwijderd zijn.
 De tweede mogelijkheid.
 Dat is wat er met de aarde en de maan gebeurd is.
 Alles is op een bepaald moment uit elkaar gevlogen
 maar op een bepaald moment vinden zwaartekracht en versnelling een evenwicht.
 En blijft alles op een bepaald punt steken.
 Ofwel, en dat is de derde mogelijkheid
 - en die sluit perfect aan bij mijn theorie -
 Alles begint uit mekaar te vliegen
 tot het op een bepaald moment een evenwicht vindt
 en blijft steken...
 Maar dan! Is er iets kleins
 - dat kan bijvoorbeeld één mini-beetje zwaartekracht zijn -
 dat ervoor zorgt dat dat allemaal terug bij mekaar begint te komen
 en zo komt het tot een nieuwe big bang - BOEMI-
 En dan begint alles gewoon opnieuw.
 En dat is - volgens mijn theorie - voor een mensenleven niet anders.

heel gewoon meisje

A: Ik ben dus eigenlijk een heel gewoon meisje.
 B: Maar je bent toch uniek?
 A: Euh...
 B: Ik ken er écht geen een die zoals jou is. Maar allez...
 A: Ja, daar ben ik wel mee akkoord.
 Maar ik vind mezelf niet 'speciaal'.
 B: Ah, nee, natuurlijk niet.

het was de zee van oostduinkerke

We waren een keer aan de zee.
 Met mama en met papa.
 Het was de zee van Oostduinkerke.
 Ik weet niet aan welk strand we zaten.
 Maar alleszins, we logeerden daar in een huisje.
 En blijkbaar. Zaten enkele kilometers verder. Moema en pepe.
 En pepe. In een keer. Voelt die zo precies iets.
 Die doet ineens heel raar.
 Die staat recht. En die zegt: 'ik voel dat ons Mimi hier is'.

En die begint te lopen.
 Met moema aan zijn zijde natuurlijk.
 Begint die te lopen.
 En die loopt en loopt en loopt en loopt.
 En even later komt die uit bij ons.
 Die had dat gevoeld. Dat wij daar waren.
 Aan dat strand.
 En toen zei ons papa: 'gaan jullie mee naar ons huisje?'
 En pepe wilde wel mee, maar hij wilde niet dat we hem uitlegden waar dat was.
 Hij zei: 'Ik ga dat wel vinden'.
 En inderdaad. Zonder uitleg heeft hij dat gevonden. Voilà.

ho jong!

A: Ik maak constant dingen mee waar ik van denk 'ho, jong!'

B: Geef eens een voorbeeld?

A: Bijvoorbeeld die kerel die zei.
 Allez, jij had gezegd van.
 Jij had verteld. Dat je eigenlijk een boek wou schrijven.
 En ja, ik vond dat echt een kei-show idee.
 En ik was daarover beginnen nadenken.
 En dan was ik naar de les geweest.
 En die les was kei-interessant!
 En ik begin echt zo te denken van:
 'Ho, jong! Ik kan eigenlijk echt wel een boek schrijven'.
 En onder de pauze sta ik gewoon zowat te babbelen.
 Met een of andere kerel.
 En die vraagt mij wat ik aan het doen ben.
 En ja, ik leg uit dat ik dus echt wel geen zak aan het doen ben.
 En weet je wat die toen zei?
 Die zei: 'dan heb jij eigenlijk het leven van een schrijver'
 En dat was echt zo van...
 'Ho, jong, ik zit er al zeker een uur over te denken om een boek te schrijven
 en die kerel zegt gewoon tegen mij 'je hebt het leven van een schrijver'.
 En dat zijn zo dingen die mij duidelijk maken van:
 'Je zit in de juiste richting'.
 Als je op de juiste weg zit, dan komen er gewoon
 van overal tekens die zeggen van...

li

iets met theater

A: Als ik zou kunnen.
 Dan zou ik iets met theater gaan doen.
 Ja. Regisseren hè.
 Als het er ooit van komt.

B: Is dat wat altijd hebt willen doen?
 Of had je ooit een jongensdroom? Bijvoorbeeld voetballer of...

A: Mijn god. Ik heb eigenlijk altijd in het theater
 - ja! ik voetballer! zie je mij al bezig?-
 Nee. Ik heb altijd al wel iets met theater willen doen.
 Ik heb nooit echt jeugdromen gehad.
 Of toch?
 Jawel. Ik wilde prinses worden.
 Maar dat is er nooit van gekomen.
 Om aanwijsbare redenen.
 Dus ja. Dat moest ik al snel van mij afschuiven.
 Anders wordt er al gauw zo'n label op je geplakt.

 Marsmanneke. Heb ik ook nog willen worden.
 Enfin. Willen worden.
 Iedereen heeft zo die periodes gehad waarin hij dacht
 dat de wereld hem niet begreep.
 En ik dacht dan altijd dat ik een alien was.

Een soort van alien-wisselkind.
 Dat ik eigenlijk niet het echte kind was van mijn ouders.
 En dat mijn echte ouders mij op een dag terug gingen komen halen
 om mij mee te nemen naar een andere planeet.
 Maar soit.
 In elk geval iets met theater. Denk ik.

ik zit gepusht in een situatie...

- A: Tussen dit en een paar jaar...
 Doe ik wellicht nog hetzelfde als nu.
 Ik denk niet dat er veel gaat veranderen.
- B: En wat is dat dan?
- A: Wonen in Genk, met Sam.
 En werken in Bree.
- B: En wil je dat ook zo?
- A: Wonen met Sam wel.
 Maar dan op een andere plaats.
 In Brussel bijvoorbeeld.
 In een grote stad alleszins.
 En werken...
 Neen, dat wil ik absoluut niet zo.
 Ik zit gepusht in een situatie waarin ik mij niet zo gelukkig voel.
 En ik heb daar al vanalles aan proberen te doen.
 Maar het helpt niet.

imitaties + persoonlijkheid

- A: Ik ben niet uniek.
 Enfin. Ik ben even uniek als iemand anders.
- B: Leg uit.
- A: Uiteindelijk zijn we allemaal imitaties van mekaar.
 Terwijl we juist dat trachten te vermijden.
 Het leven is één grote distinctiedrang.
 Maar veel levert dat niet op.
 Uiteindelijk produceren we vooral vaste standaarden.
 Om het maar zo te zeggen.
- B: Amai.
- A: Je persoonlijkheid. Ligt voor een heel groot gedeelte vast.
 En is bijna niet te veranderen.
- B: Nee?
- A: Alleen als je heel erg langdurig.
 In een totaal andere situatie komt te leven.
 Dan kan je persoonlijkheid nog min of meer nog kan veranderen.
 Maar slechts heel beperkt.
- B: Jezus, dat is deprimerend.

in een paar uur tijd evolueren

Ik werkte in Londen. Maar ik had een job aangenomen in Schotland.
 Die zondag was ik pinten gaan drinken.
 Ik moest pas maandagmiddag in Schotland zijn.
 Maar ik had mijn camionet al volgeladen.
 Met al mijn spullen.
 Maandagochtend kom ik met een enorme kater buiten.
 Mijn twee laatste tassen in de hand.
 En mijn camionet. Met heel mijn inboedel.
 Staat er niet meer.
 Dus ik bel naar Schotland.
 'Ah, dinsdag pas, dan moet je niet meer komen'.

Van een vast werk in Londen. Met appartement en camionet.
In een paar uur tijd evolueren. Naar geen werk, geen huis en geen camionet.
Zoiets kan geen toeval zijn.

Jj

het juiste jasje

Ik weet niet of ik ooit al eens.
Heel bewust. Een beslissing heb genomen.
Ja, misschien eens het juiste jasje gekocht of zo.
Maar meer ook niet.
De grote dingen in het leven gebeuren gewoon.
En je kan niet achteraf komen zeggen:
'Had ik maar dat gedaan'.

jobtje

- A: Ik ga in de journalistiek.
Enfin. De eerste jaren toch.
En wonen wil ik in Brussel.
In een grote stad alleszins.
In Parijs of in Berlijn.
- B: En is dat realistisch?
- A: Ja. Ja ja ja.
Want voor Parijs heb ik al gekeken.
En in Berlijn ben ik bijna geweest vorig jaar.
- B: Maar daar gaan wonen is moeilijk, hè?
- A: Maar moeilijk gaat ook, hè?
Dan neem ik er maar een jobje bij, hè?

jojo-metabolisme

Eten! Voor het moment zit ik in een eetfase.
Ik heb. Een jojo-metabolisme.
Ofwel zit ik in een periode van heel graag eten
En heel graag koken - uitgebreid koken.
Oh! Groentjes snijden! En die aroma's opsnuiven!
Oh! Man! Daar kan ik zo van genieten hè!
Maar in andere periodes heb ik meer zin om een keer.
Ja. Een boekje te lezen of weetikveel.
Maar nu is het eten.

Kk

kalmeren + enquetes

- A: Ik denk dat ik sowieso met bepaalde angsten zit.
Met twijfels. En bepaalde gedachten.
Ik denk dat ik mezelf toch gemiddeld.
Een uur of twee uur per dag.
Moet zitten te kalmeren.
- B: Is iedereen daar niet heel de dag mee bezig?
- C: Nee, mijn zus zei 'nooit' – 'ik ben nooit bang'.
- B: Och! Hoe kan je nu nooit bang zijn?
Je bent toch constant bang!
- Ik heb dit weekend in de Knack – amai!
Een enquête zien staan over jongeren en angsten.
En een gigantisch percentage van de jongeren bleek echt.
Kweetniethoe bang te zijn!
Bang om boven een nachtwinkel te moeten wonen.
Of in hetzelfde appartementsgebouw als een Mustafa.

En een vierde of zo was bang voor de toekomst.

C: En kon je jezelf daarin vinden dan?

B: Ah nee! Want ik heb nog tegen mijn pa gezegd van:
'Allez, jongens, waar gaan we naartoe?'

klein bakske

Dat ik met mijn beste vriend, Sam.
Als kleine bengel eigenlijk.
Bovenaan onze hoge trap stonden.
En dat wij elkaar aan het opfokken waren.
Om in het wasmandje.
Zo'n klein bakske.
Te gaan zitten.
En zo naar beneden te schuiven.
En dat hebben we uiteindelijk gedaan.
En dat was dan.
Dat was dan heel tof.

koppels

A: Naar het schijnt verandert een mens dus echt wel, hè?
Mensen evolueren. Vaak zonder dat ze het zelf door hebben.

Ik heb onlangs gelezen dat koppels.
Dat het heel vaak gebeurt dat koppels uit mekaar groeien.
Ook al wonen ze al jaren samen.
En dat het echt niet abnormaal is.
Als koppels na zoveel jaar zeggen:
'Ik herken mijn partner niet meer.
Dat is niet degene waarop ik vijftientig jaar geleden
verliefd geworden ben.'
Dat is absoluut normaal.

B: Jezus, dat is deprimerend.

krant en koffie

A: Ik heb maar saaie dagen.
Maar. De krant lezen met een tas koffie.
Dat vind ik wel leuk.
Vooral op zaterdag.
Met één of ander commercieel radiostation op de achtergrond.
Met van die top 50-hits.

B: Dat is het ultieme genot?

A: Het ultieme genot zou ik dat niet noemen.
Maar voor de rest bevat een doorsnee dag zo niks waar ik van zeg:
'Daar geniet ik nu echt van'.

L I

de laatste pruim (of de eerste)

Moet ik dan ook nog vertellen van toen Jana geboren was?
Dat was ook straf.
Dus voordat... Hoe heet de opa van mama? Peter Mien?
Voordat die gestorven was. Peter Mien.
Had die aan mama de laatste pruim van de boom gegeven.
Of de eerste.
Het was de eerste of de laatste pruim.
En daarna is hij gestorven.
En toen Jana pas geboren was.
Toen liep mama met Peter Mien in de boomgaard.
En daar hing de eerste of de laatste pruim.
En die heeft hij aan Jana gegeven.
En daarna is hij doodgegaan.

leeg hoesje

Ik heb ooit eens een cd geleend in de bib van Leuven.
 Maar ik was die kwijtgespeeld.
 Wat ik met alle cd's doe. So what?
 Dus heb ik gewoon dat lege hoesje afgegeven.
 En die mensen van de bib zeiden:
 'Ja, excuseer meneer, maar toen u daarnet die cd binnenbracht,
 dan zat daar geen cd in, dat was enkel een leeg hoesje'.

En toen heb ik mij echt kwaadgemaakt.
 Toen heb ik gezegd: 'Ik wil de bibliothecaris spreken'.
 En ik heb bedreigd er een rechtszaak van te maken.
 Ik ging ze echt aanklagen.
 Want wie dachten ze wel dat ze zijn.

Oké. Ik was die cd kwijtgespeeld. So?
 Wat heeft dat er mee te maken?

lerares of zo

A: Wat ik mezelf realistisch gezien zie doen?
 Dat weet ik niet.
 Maar mag ik iets anders zeggen?
 Wat ik het liefste zou doen?

B: Nee! Je moet écht zeggen wat je jezelf realistisch gezien ziet doen!
 Wat denk je dat er gaat gebeuren?

A: Waarschijnlijk ga ik dus nog een kind krijgen.
 Tussen dit en twee jaar. Drie jaar misschien.
 En dan ga ik dingetjes worden... Allez...
 Lerares of zo...

levensverhaal

Dus mijn levensverhaal, bedoel je?

Ik ben als kleuter niet vaak naar school geweest.
 Ik ging niet graag naar school.
 Toen mijn broer ook moest gaan.
 Ging ik al veel liever.
 Ook al moesten we elk op onze eigen speelplaats blijven.
 Dat was een nonnekesschool.
 En er was een lijn getrokken.
 Tussen de jongens- en de meisjesspeelplaats.
 Dus moesten we elk aan onze eigen kant van de lijn blijven.
 En speelden we eigenlijk met die lijn tussen ons in.

Toen mijn broer naar de jongensschool ging.
 Bleef ik op de meisjesschool.
 Ik vond dat niet fijn. Ik was altijd alleen eigenlijk.

In de middenschool had ik al wat meer vriendjes.
 Maar ik vond Latijnse maar niks.
 Ik wilde gaan tekenen.
 Maar iedereen hield mij tegen.
 Want ik had altijd slechte punten voor tekenen.
 Maar op de kunstschool ontdekten ze nieuwe kwaliteiten.
 Nieuwe talenten in mij.

Daarna ben ik Regentaat Plastische Opvoeding gaan doen.
 Dat vond ik niet leuk, want daar was ik veel te slim voor.
 Dus mocht ik nadien nog iets anders doen.
 Toen heb ik voor Schilderkunst gekozen.
 Maar ook daar was ik altijd haantje de voorste.

Ik heb dus eigenlijk niet veel uitdagingen gehad in mijn leven.
 Terwijl ik echt lééf voor uitdagingen.

Toen wilde ik tuinarchitectuur gaan doen.

Maar dat mocht niet van mijn mama en papa.
Want dat was in Vilvoorde. Veel te ver weg.
Dus ben ik beginnen werken.

Mm

een maand later

Dat was dus een vakantie. Op Corsica.
En toen was ik dus net een half jaar samen met mijn vriend.
En we zijn zo op een heel mooi strandje.
Ver weg van alle bevolking.
En aan een rivier.
En we liggen daar.
Helemaal naakt.
Niemand in de buurt.
En wij doen de leukste dingen.
En ja. Een maand later was ik zwanger.

manneke gehad

A: Ik maak dagelijks absolute hoogtepunten mee.
Ik heb deze nacht in de kliniek een manneke gehad.
En die is zesenzeventig jaar.
En twee jaar geleden ging die de kliniek binnen.
En die ging daar in de cafetaria iets eten.
En zijn vrouwe moest achterblijven op zijn kamer.
En een kwartier later kwamen ze zeggen dat zijn vrouwe.
Eigenlijk dood was.
En dat manneke is daar al twee jaar volledig niet goed van.
En die was daar deze nacht over aan het vertellen.
En dat was voor mij een absoluut hoogtepunt van menselijke beschaving.
Dat je na vijfenvijftig jaar getrouwd elkaar nog altijd zo graag kan zien.

B: Dus de kleine dingen en de menselijke liefde?

A: Ik weet niet of de menselijke liefde zo'n klein ding is.

B: Nee, nee, maar...

mantel

Drie, vier jaar geleden in Zuid-Frankrijk heb ik.
Ja, da's een heel verhaal hoor.
Maar toen was ik met mijn nicht op vakantie.
En er was een vergadering. Ergens in een kasteel.
Van een sekte waar wij toe behoorden.
En we moesten daarnaartoe.
En we hadden een rode mantel aan.
En als je die droeg, kon je vliegen.
En in dat kasteel gebeurde er dan vanalles.
Mijn moeder was daar ook.
Dat was de bazin van die sekte.
Die was thuis weggegaan omdat ze het beu was om bij ons te zijn.
En nu stonden wij daar opeens.
Dus moesten we vluchten.
En ergens in een tuin bij een kleuterschool.
Lagen de kleren die wij aan hadden gehad.
Die rode mantel enzo.
Maar die was vergroot.
Dus we pasten daar niet meer in.
Maar er lag ook een paar rode sokken.
En daar zijn we dan ingekropen en mee naar huis gevlogen.
Dat soort dingen.

de man uithangen

Als ik 's ochtends naar school wandel.

Dan ben ik alleen.
 Dan wandel ik alleen naar school.
 En elke ochtend kom ik datzelfde groepje tegen.
 En die doen altijd zowat belachelijk tegen mij.
 Die willen zowat de man uithangen.
 Opvallen tegenover de rest van het groepje.
 En die beginnen mij dan uit te schelden.
 En meestal laat ik mij dan doen.
 Negeer ik dat.
 Maar achteraf denk ik altijd:
 'Godverdomme, ik had toch eens terug moeten schelden.
 Of desnoods geweld moeten gebruiken.'

de mens is wel cool

- B: Hou je van mensen?
- A: Wat een zeikvraag!
 Wat? Hou je van mensen?
 Ja! Allez. Beuh. Ja!
 Ça va. Nee!
- B: Ja of nee?
- A: Ja. Natuurlijk! Mensen zijn tof!
 Niet alle mensen. Sommige.
 Dé mens is wel cool.
- B: Hoe bedoel je: 'cool'?
- A: Gewoon. Hoe dat allemaal ineenzit enzo.
 Dat is toch sjek.
- B: En het gedrag van mensen, hou je daarvan?
- A: Het gedrag van mensen is in ieder geval fascinerend.
 Maar ik kan er mij niet altijd in vinden. Dat is logisch.
- B: Oké. Maar dan gaat het over specifieke, concrete gevallen.
- A: Dan gaat het over specifieke, concrete gevallen, ja.
- B: En over het gedrag van de mens in het algemeen?
- A: Dat gedrag kan je niet in het algemeen zien.
 Ieder mens gedraagt zich op zijn manier.
 Ik bedoel. Wat is het gedrag van de mens?
- B: Bijvoorbeeld een bepaald idee over racisme hebben of...
- A: Dat is dan een individueel gedrag.
- B: Het idee daarover is inderdaad individueel, maar het racisme op zich...
- A: Racisme op zich, daar kan ik me persoonlijk
 niet goed in vinden eigenlijk, racisme.
- B: Ja, oké, dat is nu een voorbeeld hè. Maar er zijn zoveel dingen.
 Bijvoorbeeld dat niemand het openbaar vervoer neemt.
 Dat is ook een gedrag van mensen, hè?
 Dus dan kan je dat toch wel veralgemenen?
- A: Ik weet het niet. Ja. Ja.
 Ik weet niet of ik. Of ik. Of ik mij.
 Ja. Allez. Beuh! Nee. Dat hangt ervan af.
 Als die mensen nu allemaal kiezen om met de auto te rijden!
 Volgende vraag!

mijn eten

Mensen moeten met hun lompe poten
 van mijn spullen afblijven.

Ten eerste van mijn eten.

Alles wat ik op mijn bord laadt, dat is van mij.
En daar mag niemand anders aankomen.

Het kan gebeuren dat ze het beleefd vragen.
En dan kan het wel eens zijn dat ik zeg:
'Oké, je krijgt een stukje van mijn aardappel'.
Maar als ze het zelf nemen...

Mijn vrouw, Sam, die neemt soms. Van mijn bord.
Speciaal om mij te pesten.
Een stukje vlees.
En dat is vreselijk. Want ik heb uitgemeten
dat er dus nog een beetje vlees, een beetje patatten
en een beetje groenten is.
En dan pakken ze daar gewoon uw vlees!
En dan is dat evenwicht totaal verstoord.
En als er geen vlees meer is, dan kan ik de rest ook niet meer opeten.

mijn paardje

Mijn paardje.
Ik kan er niet tegen als andere mensen daaraan prullen.
Of daarop willen rijden.
Omdat dat mijn paardje is.
Dat heb ik cadeau gehad.
Dat was mijn eerste paardje.
Ik heb nog meer paarden.
Maar dat paardje is toch speciaal.
Mijn eerste paardje ooit.

misschien ook wel een beetje een bitch

- A: Als mensen mij voor de eerste keer ontmoeten.
Dan denken ze meestal dat ik zot ben.
- B: Oké, ja..
- A: En misschien ook wel een beetje een bitch.
- B: Oké, ja, verklaar u nader...
- A: Omdat ik als ik zat ben.
Dan ben ik altijd heel gemeen tegen andere mensen.
Dan vertel ik ze de waarheid.
- B: Oké. Kan je daar een voorbeeld van geven?
- A: Als ik vind dat je haren niet mooi zijn.
Dan zeg ik dat.
Of als je een foute trui aanhebt.
Of je als je heel debiel danst.
- B: Oké. Tof.
En doe je ook leuke dingen als je zat bent?
- A: Dansen en lachen.
- B: Dansen en lachen. Oké.

Nn

niet echt constructief

- A: Tot voor kort spendeerde ik heel veel tijd aan mijn angsten.
Heelder weken zelfs.
Maar sinds kort denk ik niet dat ik nog echt vlucht voor dingen.
En als dat dan gebeurt, dan is dat tegenwoordig
meestal in een boek of in muziek.
- B: Dus je bezweert je angsten meer dan dat je ervoor vlucht?

A: Ik denk dat ik de confrontatie meer durf aan te gaan.

B: En hoe lukt dat?

A: Niet altijd even goed.
Maar beter dan daarvoor.
Vroeger had ik meer de neiging te vluchten in alcohol.
Of gewoon.
Iets te doen dat niet echt constructief was.

Is er nog wat van die caipirinha-dinges?

nutteloos

Ja.
Ik heb een carrière achter de rug.
Heel vlug zelfs en heel snel.
Ik heb vijf jaar gewerkt nu.
Ik heb een blitzcarrière gemaakt.
En eigenlijk sta ik nog nergens.

Ik solliciteer ergens. Bij een informaticabedrijf.
En ik kan daar meteen beginnen.
'Geen probleem.'
Ze zijn onder de indruk van mijn cv.
Van mijn ervaring.
Van wat ik allemaal al gedaan heb ik mijn leven.
'Geen probleem, u kan zo beginnen.'

Ik solliciteer ergens anders.
Voor iets waar ik ook voor gestudeerd heb.
En dat ik veel liever wil doen.
En daar lachen ze mij weg.
Daar stellen ze mij van die vragen als:
'Waar zie je jezelf binnen vijf jaar?'

Ik word daar kwaad van gewoon.
Dat is zo'n beledigende vraag.

Omdat ik mijzelf over vijf jaar nergens zie staan.

Nù sta ik ergens. Naar mijn gevoel.
En ik ben er heel content van dat ik dat gevoel heb.
Maar binnen vijf jaar?! Ik weet dat niet.
Vijf jaar!!

Ik heb nu vijf jaar gewerkt.
Ik heb bij drie bedrijven gewerkt op vijf jaar tijd.
Op vijf jaar tijd kan de hele wereld veranderen.
Tien jaar geleden bijvoorbeeld. Toen was er nog nauwelijks internet.
Dus wat is dat dan?

Ik heb nu vijf diploma's. Vijf!
Maar eigenlijk voel ik mij nog altijd een loser.
Een loser gewoon.
Als je je ook maar een beetje buiten je milieu begeeft.
Dan lachen ze je zo weg gewoon.
Dat is te grof voor woorden.

Daardoor heb ik de laatste drie jaar een crisis gehad in mijn leven.
Heb ik mij écht depressief gevoeld.
Vooral ook. Omdat ik mij nutteloos voelde gewoon.
Ik voel mij gewoon zo nutteloos.
En ik weet dat ik veel talenten heb.
Maar ik krijg gewoon de kans niet.

Ook door mijn gebreken.
Omdat ik niet echt heel sociaal ben.
Maar dat heeft soms een reden.
Omdat ik er niet in slaag om te liegen over bepaalde zaken.
Om in bepaalde situaties.

Gewoon te doen alsof.

Als ik mij slecht voel. Dan wil ik mij slecht voelen.
Als ik mij goed voel. Dan wil ik mij goed voelen.

Maar dat is niet altijd even vanzelfsprekend.
Als er anderen in de buurt zijn.

Ik voel mij echt nutteloos gewoon.

En dan begin ik na te denken.
Dan begin ik te twijfelen.
Dan begin ik bang te worden.

We zijn met heel veel op deze wereld.
Eén of twee of honderd of duizend mensen.
Niemand gaat die missen.
De natuur. Gaat die niet missen.

De mensheid is gewoon een virus.
En eens de natuur zich daarvan begint te herstellen...

Ik denk dat wij gewoon op zoek moeten gaan.
Naar een nut voor onszelf.
Ik denk dat wij gewoon eens achter de schermen moeten kijken.
Van de schijnwerkelijkheid die we onszelf voorspiegelen.
En elkaar eens moeten zeggen hoe we ons écht voelen.

Je mag een twijfelende mens zijn.
Je mag fouten maken.
Ik denk dat dat écht heel belangrijk is.
Dat mensen fouten maken - hoe groter, hoe beter soms!
Want ook daar schuilt een kracht in.
Kijk naar de wetenschap!
De grootste ontdekkingen zijn per toeval of per fout gewoon gebeurd!

Dus maak fouten. En durf te twijfelen.
En durf bang te zijn.
En denk na.
Denk liever eens goed na over de zaken.
In plaats van zomaar in de patronen te vervallen.
Die anderen ons proberen op te leggen.
Je moet eens goed schudden aan die patronen.
Dat denk ik ervan.

En dat klinkt misschien gevaarlijk of zo.
Een beetje anarchistisch.
Maar ik vind dat écht belangrijk.
Ik denk dat we er ook gelukkiger zouden door worden.
Door op die manier te proberen luisteren naar mekaar.

nu zijn we getrouwd

Ja. Ik ben dus al een jaar niet meer in de rijhal geweest.
Bij mijn paardje.
En toen kwam ik toevallig met mijn vriendin zo langs een koets gefietst.
En daar zat dus een vriendin van mij op.
Met een jongen.
En ik kende die jongen niet.
En ik vroeg dus.
'Hey, wie is die jongen?'
En zij zei: 'Dat is Sam'.
En zo heb ik Sam leren kennen.
Want ik vond hem sympathiek.
En dus zijn we vaker en vaker beginnen afspreken.
Dat moest zo.
En ja. Nu zijn we getrouwd.

Oo

of je naar verandering verlangt

- A: Of ik naar verandering verlang?
 Gek genoeg misschien niet.
 Nog niet.
 Omdat ik vind dat ik het wel allemaal onder controle heb.
 Het is wel oké. Meer dan oké.
 En als er dan verandering komt,
 dan is dat alleen als ik dat zelf helemaal mee bepaal.
 Onverwachte verandering, dat is echt mijn ding niet, nee.
 Dus... Wat was de vraag juist?
- B: Of je naar verandering verlangt?
- A: Ja. Ik heb een absolute rothekel aan routine.
 Maar dan routine in het maatschappelijke-burgerlijke-huiselijke leven.
 Zo van: 'het is zaterdag, dus we gaan naar de Delhaize', hè?
 Dat zijn dingen waar ik hysterisch van word.
 Maar ja. Dat is moeilijk.
 Want het moet tenslotte ook.
 Dat is het gekke daaraan, hè?
 Maar... Ik ben aan het afwijken, hè?
- Dus ik heb enerzijds een hekel aan routine.
 Maar anderzijds doe ik niet onwaarschijnlijk veel
 om mijn leven te veranderen. Helemaal niks eigenlijk.
 En verlang ik daarnaar?
 Niet te drastisch, nee. Voorlopig niet.
 Dat zou niet gaan nu.
 Maar op het moment dat ik daarnaar begin te verlangen,
 - en dat komt er ook, hè, dat moment!
 dan wordt het héél gevaarlijk.

ontwijken

- A: Ik ben wel zo iemand die dingen.
 Ja. Ontwijkt, hè.
 Bijvoorbeeld vroeger had ik schrik om auto te rijden.
 Dus dan ontweek ik dat.
 En nu heb ik geen goesting om werk te zoeken.
 Dus dan ontwijk ik dat ook.
- Een dag dat ik er niet aan heb moeten denken.
 Beschouw ik als een geslaagde dag.
 Een dag niet hebben moeten denken:
 'Wat voor werk ga ik doen, de komende jaren?'
 Is een geslaagde dag.
- B: Is er niet aan denken geen vorm van vluchten?
- A: Er niet aan denken is een geslaagde vorm van vluchten.

onvermogen

ik heb in mijn neus gepeuterd
 geboerd aan tafel bij mensen die ik niet ken
 de etiquette niet gerespecteerd
 ik ken mijn grenzen niet
 ik weet niet wat kiezen
 de afwas niet gedaan
 nog niet bevestigd of ik ging komen
 mijn bord niet leeggegeten
 gerookt
 de afwas niet gedaan
 de afwas
 te laat gaan slapen
 mijn computer van heel de dag niet opgezet
 de deadline laten passeren

de afwas
 niet gelachen om de mopjes van mijn vader
 mij niet volledig gaan op de dansvloer
 mijn teleurstelling verborgen
 nooit voor zeven uur 's morgens in mijn bed gelegen deze week
 niet naar de les geweest
 naar de film gegaan
 alsnog een bicky burger gehaald
 ik denk te veel
 ik vind uiterlijk belangrijk
 mijn pil vergeten
 gezegd dat ik voor een theetje zou blijven maar zat thuisgekomen na 7 duvels
 selectief geluisterd / enkel onthouden wat ik wilde onthouden
 ik durf mijn eigen dagboek niet door te nemen
 beloofd enkel tomaten te kopen en met zeven boeken, drie dvd's en een nieuw jasje thuisgekomen
 niet voor mijn mening uitgekomen
 de waarheid niet gezegd
 opmerkingen over mijn 'zijn' genegeerd
 mijn chaos niet het hoofd geboden
 onvoldoende aan mijn toekomst gedacht
 onvoldoende wilskracht getoond
 mijn plantjes geen water gegeven
 sam weer niet klaar en duidelijk gezegd dat mijn besluit vaststaat
 geen idee hebben hoe het er aan toe gaat in de wereld
 de patiënt niet op het afgesproken uur gezien
 ik weet nog steeds niet waar de koelvloeistof zit in mijn auto
 geen hulp gezocht toen ik depressief was
 geen zelfmoord gepleegd
 niet in de spiegel durven kijken
 mijn grote broer nooit gezegd dat ik van hem hou
 lastig geweest
 te veel wisselgeld teruggekregen maar er niets van gezegd
 geplaybackt
 mijn foto's vergeten binnen te brengen
 nog nooit naar de les geweest op maandagmorgen
 mijn taken niet gemaakt
 sam niet gekust
 niet buiten geweest vandaag
 niet geoefend op mijn drumstel vandaag
 mij niet echt geamuseerd vanavond
 de cd's die ik al een tijdje wilde kopen niet gekocht
 niet spaarzaam geweest
 niet ingegaan op het geflirt van die jongen
 ik heb mijn ex-lieven niet voldoende vrijheid gegeven
 een slecht lief geweest
 niet duidelijk gemaakt dat ik er genoeg van had
 de ongelijkheid in de wereld met te weinig middelen bestreden
 mijn tanden niet gepoetst
 gedaan alsof ik er niet was
 geen film gemaakt
 doorgedaan op een feestje zonder afscheid te nemen
 niet voldoende in opstand gekomen tegen de neoliberale wereld waarin we leven
 geen bijdrage geleverd om de Kyoto-norm te halen
 slechts twee flessen water gedronken vandaag
 de helft van mijn boeken staat ongelezen op het rek
 te veel wisselgeld teruggekregen maar er niets van gezegd
 te weinig fruit gegeten
 geen waterdichte schoenen gekocht
 sams kookkunsten slechts matig geapprecieerd
 de was niet geplooid
 mijn onkosten niet binnengebracht
 onvoldoende wilskracht getoond
 ik heb de deadline laten passeren
 het papier niet buiten gezet
 sam niet verteld hoe het écht met mij gaat
 niet opgeruimd
 mijn verantwoordelijkheden ontlopen

mezelf op 'afwezig' gezet op msn
 gedaan alsof ik er niet was
 niet ingegaan op de vacatures van de vdab
 de pmd zakken al weken niet buitengezet
 geen geld geworpen in het schaalte van een schitterend straatartiest
 mijn kleren niet gestreken alvorens ze aan te trekken
 niet aan de snoepautomaat in het station weerstaan
 weer niet langs de hulpkas gegaan
 ik kan niet bescheiden zijn als ik vind dat ik fantastisch bezig ben
 ik kan niet hopen
 geen voorbereidingen getroffen
 ik heb geen dromen of idealen
 niet beseft hoeveel men van mij verlangde
 niet betaald in de metro
 de franse taal onvolledig gestudeerd
 op een verjaardagsfeestje deed ik geen moeite om met onbekenden te socialisen
 opmerkingen over mijn 'zijn' genegeerd
 onvriendelijk geweest tegen huisgenoten en mij daar niet slecht over gevoeld
 niet gekookt
 niet gaan dansen
 te laat gaan slapen
 bedenktijd gevraagd voor vragen waarop ik eigenlijk al lang het antwoord weet
 mijn frustraties niet geuit
 ik ben niet geïnteresseerd in de verhalen die sam mij vertelt
 niet geweend
 niet luidop gezegd dat ze maar niet moesten doen of ze het systeem niet snapten
 de situatie niet naar mijn hand gezet
 mijn tanden niet gepoetst
 de deur niet opengehouden voor iemand die achter me kwam
 vergeten te leven
 ik kon niet van de drank afblijven
 ik kan niet bescheiden zijn als ik vind dat ik fantastisch bezig ben
 ik kuste hem terwijl ik wist dat we niet bij elkaar pasten
 pannenkoeken gebakken voor de mensen op kot / ze allemaal zelf opgegeten
 hem niet kunnen aankijken zonder vinders te voelen
 ik zag niet in hoe gevaarlijk de situatie voor me was
 te weinig fruit gegeten
 humeurig geweest zonder reden
 gerookt
 geplaybackt
 geen aandacht besteed aan mijn dt-fouten
 lui geweest
 niet gaan sporten
 opmerkingen over mijn 'zijn' genegeerd
 mijn benen niet onthaard
 heb mij niet opgedirkt voor het feestje
 mijn vriendin niet tegengehouden vreemd te gaan
 een stuk fruit niet gelabeld zodat de kassierster het zelf moest gaan wegen
 een kassierster niet opmerkzaam gemaakt dat ze de verkeerde prijs intikte
 niet stil geweest op de krakende trap
 allerlei rommel - zoals die witte parker - niet gewoon weggegooid
 mijn grote broer nooit gezegd dat ik van hem hou
 ik kan niet van mijn haar afblijven
 ik denk te veel
 hem niet kunnen aankijken zonder vinders te voelen
 316 calorieën te veel gegeten vandaag
 de courgettes te lang laten opstaan
 te veel gegeten
 te veel wisselgeld teruggekregen maar er niets van gezegd
 humeurig geweest zonder reden
 niet tegen mijn verlies gekund
 ik kan niet meer
 soms onvriendelijk zijn tegen klanten
 nooit vriendelijk zijn tegen die ene klant
 me niet kunnen bedwingen tijdens de late solden
 geen hele week zonder snoep geleefd
 onvoldoende aan mijn toekomst gedacht

niet eerlijk geweest tegen leen
 beslissingen uitgesteld
 gedaan alsof ik er niet was
 niet vreemd gegaan hoewel ik er de kans toe had
 geen triootje gedaan hoewel ik er de kans toe had
 mezelf niet gewogen
 niet in de spiegel durven kijken
 ik denk te veel
 ik ging tomaten halen en kwam terug met een kop vol zorgen
 geen steunkaarten gekocht
 ik heb geen dromen of idealen
 mijn goesting vermindert met de minuut
 ik heb niks gedaan
 onbeleefd geweest
 ik doe alsof ik het heel druk heb op mijn werk
 mijn onkosten niet binnengebracht
 foute keuzes gemaakt
 onvoldoende aan mijn toekomst gedacht
 een slecht lief geweest
 sam niet verteld dat ik het stilletjes aan beu word dat ze altijd op het laatste nippertje afbelt
 sam niet verteld dat ik het gevoel heb dat ze er niet voor mij is en dat ik haar heel erg mis
 te laat gearriveerd op mijn werk
 sam niet in elkaar geslagen hoewel ik er de neiging toe voelde
 de auto niet op slot gedaan
 vergeten te strijken
 sam niet gezegd dat ik van haar hou
 de fles wijn in de verkeerde glasbak geworpen
 de huisbaas niet op de hoogte gesteld van het lek in de waterleiding
 sam niet los kunnen laten
 ik ben te gespannen
 ik kuste hem terwijl ik wist dat we niet bij elkaar pasten
 ik ging tomaten halen maar ik kwam terug met een kop vol zorgen
 geen voorbereidingen getroffen
 ik verstond die tekst niet
 selectief geluisterd / enkel onthouden wat ik wilde onthouden
 nog steeds niet gestofzuigd
 hoofdpijn geveinsd
 niet tegen mijn verlies gekund
 niet voor mijn mening uitgekomen
 ik ben niet thuis gebleven terwijl ik ziek was
 de was niet geplooid
 niet gaan sporten
 mijn onkosten niet binnengebracht
 geen tijd gemaakt voor mezelf
 mijn ziekenfondspapieren
 onvoldoende aan mijn toekomst gedacht
 mezelf belogen
 niet op tijd vertrokken
 de pmd zakken al weken niet buiten gezet
 mezelf belet te genieten
 niet trager gereden op de verkeersdrempel
 ik kan niet hopen
 ik ben te gespannen
 mijn vader niet vergeven
 mijn belofte niet nagekomen
 niet beseft hoeveel men van mij verlangde
 nog steeds niet gestreken
 mijn bord niet leeggegeten
 ik heb de kippen niet tijdig opgehokt
 lui geweest
 m'n lidgeld voor natuarpunt nog niet gestort
 de strijk
 geen sociale revolutie ontketend
 sam nog steeds niet gezegd dat ik het niet meer zie zitten
 ik laat de deadline laten passeren
 bedenktijd gevraagd voor vragen waarop ik eigenlijk al lang het antwoord wist
 beslissingen uitgesteld

mijn koffer niet uitgepakt
 mijn vader niet teruggebeld
 geen handtekening gezet op een petitie omdat ik bang was dat mij nadien om een financiële bijdrage zou
 worden gevraagd
 niet vreemd gegaan hoewel ik er de kans toe had
 vergeten te strijken
 geen verjaardagscadeau gekocht voor m'n vader
 een bekende genegeerd op straat
 gelogen en er mij eigenlijk niet slecht bij gevoeld
 ik ben niet geïnteresseerd in de verhalen die sam mij vertelt
 ik verontschuldig mij niet voor mijn afwezigheid
 sam het licht in haar ogen niet gegund
 onvoldoende geluisterd naar een goede vriend
 de situatie niet naar mijn hand gezet
 niet duidelijk gemaakt dat ik er genoeg van had
 weer niet gestopt met roken
 niet sshhhhhhhht geroepen terwijl ik me geweldig stoorde aan het rumoer in de zaal
 iemand niet verteld wat ik er echt van dacht
 ik sta niet op als mijn wekker de eerste maal afloopt
 bied de kleine mensen niet aan voor mij te staan tijdens het concert
 de pmd zakken al weken niet buitengezet
 de katten niet binnengelaten hoewel het vroom en sneeuwde
 de deur niet opgedaan voor een vriend met problemen
 de telefoon niet opgenomen
 geen tijd gemaakt voor mezelf
 de deur niet opengehouden voor iemand die achter me kwam
 niet gestopt voor een voetganger die wilde oversteken
 niet trager gereden op die verkeersdrempel
 verboden producten in de riool gegoten
 gelogen over mijn leeftijd en gehoopt op betere dingen
 mijn verontschuldigheden aangeboden zonder het te menen
 niet voor mijn mening uitgekomen
 onvoldoende tijd doorgebracht bij mijn ouders
 mijn chaos niet het hoofd geboden
 foute keuzes gemaakt
 onvoldoende wilskracht getoond
 geen sociale revolutie ontketend
 ik heb het lef niet om een einde te maken aan het gestalk van sam
 mijn frustraties niet geuit
 niet duidelijk gemaakt dat ik er genoeg van had
 gedaan alsof ik er niet was
 iemand niet verteld wat ik er echt van dacht
 geen werk gezocht
 gelogen
 niet op reis gegaan
 geen hulp gezocht toen ik depressief was
 niet in de spiegel durven kijken
 vergeten te leven
 mezelf belet te genieten
 niet "nee" gezegd
 ik kon niet van de drank afblijven
 de etiquette niet gerespecteerd
 ik kan niet bescheiden zijn als ik vind dat ik fantastisch bezig ben
 ik kan niet van mijn haar blijven
 ik kuste hem terwijl ik wist dat we niet bij elkaar pasten
 ik kan niet genezen
 mijn bloed niet laten onderzoeken
 nog niet bevestigd of ik ging komen
 selectief geluisterd / enkel onthouden wat ik wilde onthouden
 hoofdpijn geveinsd
 uit angst het podium afgerend
 gerookt
 niet betaald in de metro
 de franse taal onvolledig gestudeerd
 niet op tijd gestopt met drinken
 heb mij niet opgedirkt voor het feestje
 mijn boete in bib nooit betaald

op het terrein

- A: De realisatie van mijn oude droom?
Da's moeilijk te omschrijven.
Dat is zowel gelukkig zijn.
Als dingen realiseren op het terrein.
Die ik zinvol vind.
- B: Op het terrein?
- A: Op het terrein.

op zondag vlucht ik niet

- A: Mijn grote angst is dat ik dus gewoon.
Net als die hippies in de jaren '60.
Geloof in iets dat nooit verwezenlijkt zal worden.
Zij geloofden in een betere wereld.
En ik hoop dat er ooit een dag komt dat ik zelfstandige word.
- En dat is mijn grote angst.
Dat het er nooit van zal komen.
- Daarom doe ik veel aan dagdromen.
Ik doe veel routinewerk. Doorheen de dag.
Vaste handelingen.
Waar ik niet bij hoeft na te denken.
Dus zit ik daar altijd bij te dromen.
Over de toekomst bijvoorbeeld.
- B: En hoeveel tijd besteed je daaraan? Aan die angst?
- A: Er zijn weken dat ik de hele dag niks anders doe.
Maar bijvoorbeeld op zondag, dan ben ik niet bezig
met die dagelijkse routineklussen.
En dan gaat dat gewoon niet.
Ik kan het niet als niet met iets bezig ben
dat ik gewoon ben om te doen.
- B: Dus dan vlucht je niet? Op zondag vlucht je niet?
- A: Op zondag vlucht ik niet, nee.
Dat is dan ook meestal mijn chagrijnigste dag van de week.

Pp

pessimist én zaag

Ik ben de slechtste persoon om die vraag aan te stellen.
Want ik ben eigenlijk een pessimist. En een zaag.
Dat is echt waar.
Ik koester wel hoop. Maar vooral als ik wat melancholisch ben.
Van nature ben ik anders.
Op het niveau van het dagelijkse leven moet je wel hoopvol zijn.
Want wat doe je hier anders?
Dus ik ga mee hagen planten met Natuurpunt enzo.
Of ik ga mee toneelspelen of zingen om mensen bezig te houden.
Autistische mensen bijvoorbeeld. Zo van die dingen.
Ik wil mij echt graag inzetten.
Omdat het anders allemaal zo leeg zou zijn.
Maar in een groter perspectief gezien weet ik niet.
Of ik hoopvol ben.
Want uiteindelijk is het toch allemaal voor niks.
Dat je al die dingen doet.
Pure bezigheidstherapie.

een plan

- A: Ten eerste geloof ik in mezelf.

Ja! Vol-lé-dig! Honderd procent!
 Vroeger had ik zo héél véél twijfels!
 Oké, nog meer twijfels dan nu!
 Over waar ik naartoe ging.
 Welke kant het op moest met mij.
 Maar sinds een paar weken heb ik een plan.

B: Een plan...

A: Een plan.

Of ik dat volg is nog iets anders.
 Maar ik heb een plan.
 Dat ik.
 Min of meer.
 Voor de moment toch.
 Wil volgen.

En dat is een vorm van geloven in jezelf.
 Van 'weet je, dat kan ik doen'.
 En ik ben er van overtuigd dat het ook hetgeen is dat ik wil doen.

En daarin geloof ik.
 Ik geloof dat het allemaal goed komt.
 Zie! Dat is een van mijn credo's.
 Ik zeg dat te pas en te onpas.
 En tot eenieders verving.
 'Gewoon verder doen en alles komt goed.'
 En het is waar!

poetsen

A: Poetsen.

B: Je poetst dagdagelijks?

A: Ja.

B: Oké. Je hele huis of appartement of...?

A: Appartement.

B: Appartement. Oké. En daar beleef je plezier aan?

A: Ja. En het schijnt dat dat heel goed is om af te vallen.

B: Oké. Dus zoveel poets je nu ook weer niet.

A: Bitch.

Qq

Rr

rare

A: Als mensen mij zien.
 Meestal is de eerste gedachte dan:
 'Tiens, dat is wel een rare'.
 En meestal blijft het daar ook bij.
 De meeste mensen schrikken terug voor iemand die anders is.
 En dat komt mij ook goed uit.
 Mensen die bang zijn van iets dat ze niet kennen.
 Zijn meestal niet de moeite waard om te leren kennen.
 Maar eigenlijk val ik dus echt wel mee.
 En zijn er weinig personen waar ik niet mee overeenkom.

B: En waarom denk je dat je een rare bent?

A: Ikzelf vind mezelf totaal niet raar. Dus.

B: Of waarom denk je dat andere mensen zo denken?

A: Ik draag soms excentrieke kleren.
Of ik doe rare uitspraken. Die ik meen.
Maar die niemand wil horen.

roadtrip

A: Een roadtrip maken. Zoals in de films.
Dat zou wel cool zijn.
Dat is ook niet echt op de vlucht gaan.
Dat is gewoon fun hebben.
Maar om nu te zeggen dat ik dat echt zou willen doen.
Niet echt.
Maar wel zo eens met vrienden naar Zuid-Frankrijk
en daar dan aan het strand liggen...
Ja, dat zou wel cool zijn.
Maar ik zie dat niet als op de vlucht gaan.

B: Maar zou je, los van roadmovies, op de vlucht gaan?

A: Nee.

B: Waarom niet?

A: Het is goed hier.

ronaldinho

A: Ronaldinho. Die zou ik wel willen zijn.
Zijn paardensmoel buiten beschouwing gelaten.
Maar dat doet er niet eens zo fel toe,
want daar kijkt toch niemand naar.

B: En waarom zou je die willen zijn?

A: Omdat dat de beste voetballer ter wereld is.

B: En wat heeft die daar als voordeel aan?

A: Dat die het beste kan voetballen.

B: ...

A: Hij doet wat hij graag doet.
En hij hoeft nergens naar te kijken.
Centen zoveel hij wil.
Vrouwen zoveel hij wil.
Of die van hem houden laten we buiten beschouwing.
Maar dus. Centen zoveel hij wil.

Vandaar dus Ronaldinho.
Zijn paardensmoel buiten beschouwing gelaten.
(En zijn fake-vrienden enzo.)

Ss

sara

Als ik mezelf zou ontmoeten.
Op een feestje bijvoorbeeld. Of op café.
Ik zou mezelf verschrikkelijk vinden.
Ten eerste hou ik al niet van mijzelf.
Alleen al qua uiterlijk.
Ik zou het liefst groot en mager zijn.
En donker haar hebben.
Zoals de mensen die ik zelf het mooist vind.

Ook zo. Vandaag zei er iemand van mijn klas tegen mij:
'Ik vind jou echt een Sara.'
En iemand anders ging daar op voort van:
'Ja, écht een typische Sara.'

En dat terwijl – tot voor kort - de meeste mensen

die een andere naam op mij kleefden,
meestal uitkwamen bij 'Annelies'.

En dan zeiden zij zo van: 'Oh ja, Annelies, dat klopt ook'.
En dat is zo...!
Oké. Ik doe dat zelf ook wel eens.
Zo zeggen van: 'Ja, dat is écht een Gilbert' of god weet wat.
Maar het is zo confronterend als ze dat bij jou doen.
Dus 'Sara'.
Dat is dan het beeld dat ze van mij hebben.
Of 'Annelies'.

Waarom moeten ze mij per se in zo'n beeld wringen?
Waarom mag ik niet gewoon mezelf zijn?

Ik zou nooit...
Ik zou alles...
Als ik zo terugkijk op mijn verleden.
Dan zou ik alles anders willen doen...

schooltoneel

Aangezien ik toch op mijn veertigste...
Zie ik me wel tot het einde van mijn dagen.
iets met theater doen.
Absoluut.
Uiteindelijk. Als germanist.
Kom ik wellicht in het onderwijs terecht.
Maar ik heb mijzelf wel een grens gesteld.
Als ik dertig ben. En ik ben leraar in een middelbare school.
En ze vragen mij om het jaarlijkse schooltoneel te regisseren.
Dan pleeg ik zelfmoord.

Daarom wil ik liefst iets in het theater doen.
In ieder geval niet achter een bureau.
Ik wil dingen kunnen maken én kapotmaken.
En dat kan je niet in het onderwijs.
Dat is volledig constructief.
Kinderen mag je niet afbreken.
Slaan en doen. Bon.

de situatie met sam

Of een ander voorbeeld.
De situatie met Sam.
Dat ik verliefd op haar was.
En dat ik wilde dat wij – ja - dat wij samen waren enzo.
En dat zij nog niet zeker was.
En voorstelde om de vakantie af te wachten enzo.
Wel. Nu heb ik spijt dat we de vakantie dus niet hebben afgewacht.
Omdat het zo snel is misgelopen.
Omdat ik blijikbaar voor haar toch meer iemand bleek te zijn.
Waar ze zich gewoon. Bij op haar gemak bij voelde.
Waar ze nood aan had.

specialiteiten

Luisteren. Kan ik goed.
Luisteren. En zo mensen helpen.
Relativeren. Babbelen.
Ik kan dat zelfs als iedereen moe is.
Of als er genante stiltes vallen.
Aan tafel bijvoorbeeld.
Ik vind ook dat ik veel geduld heb.
En dat ik heel rustig kan blijven. Ook in moeilijke situaties.
En opruimen. Kan ik ook goed.
En lasagne maken.
En schilderen.

stervende

- A: Ik denk heel vaak. Dat ik bijna stervende ben.
Ik zeg dat ook dikwijls tegen mezelf.
Ik sta 's morgens op. En het eerste wat ik zeg is: 'Ik ben stervende'.
- B: Waarom?
- A: Ik weet dat niet.
Ik ben heel kleinzerig.
Maar ik leer ermee leven.
En de mensen rondom mij ook, hoop ik.
Want iedereen weet dat ik stervende ben.
Tegen iedereen die het horen wil, zeg ik
dat ik op mijn veertigste ga sterven.
En dan vragen die natuurlijk: 'Hoe kan je dat weten?'
En ja, dat kan ik niet vertellen.
Ik weet dat gewoon. Heel zeker.
Da's tragisch.
Want nu moet ik wel zorgen dat als ik veertig ben.
Dat ik dan ook echt sterf.
Anders kom ik in de problemen.
Dan gaat er niemand meer naar mijn begrafenis willen komen.
Verwachtingen, hè.
Dus ja. Bon.

stop met zoeken

Al jaren wilde ik graag naar bepaalde streken.
In Frankrijk of Engeland.
Waar zich, zoals in Stonehenge, opstellingen met stenen bevinden.
Immens grote stenen die daar al eeuwen zo staan.
Ik heb daar doorheen de jaren heel dikwijls over gelezen.
In tijdschriften. Of gezien op tv.
En dan. Op een bepaald moment in mijn leven.
Kreeg ik de kans om naar Carnac te gaan. In Frankrijk.
Naar de menhirs van Carnac.
En het was heel gek.
Ons hotel lag op maar een aantal kilometers van Carnac.
Maar de hele periode dat we daar waren.
Waren er hindernissen. Waardoor we er niet geraakten.
Mijn auto die werd weggesleept bijvoorbeeld.
Pas op de laatste dag van mijn verblijf.
Ben ik er geraakt.
Net op tijd voor de laatste rondleiding.
En toen ik daar op die velden liep. Tussen die menhirs.
Toen hoorde ik plots een stem:

Stop met zoeken. Stop met zoeken.
Alles waar je naar op zoek bent.
Kan je vinden in jezelf.

En daar stond ik perplex van.
Dat was.
Een heel grote schok.
En dus ben ik beginnen huilen.
Dat maakte mij enorm emotioneel.

Ik ben dus tot daar moeten gaan om te weten.
Dat ik niet eeuwig op zoek moet zijn naar dingen buiten mezelf.

Tt*tanden*

- A: Ik ben bang om mijn tanden te verliezen.
- B: Waarom?
- A: Omdat ik daar altijd van droom.

B: Dat heeft naar het schijnt een seksuele betekenis, hè?

A: Ah, ik dacht dat dat faalangst was.
Schrik om zo zonder tanden ergens te staan.
Ik had dat vroeger vaak voor de examens.
Maar dus een seksuele betekenis, hè?
Interessant.

toren

Als ik bij ons thuis aan tafel zit.
En heel het gezin zit te eten.
Dan begin ik. Zo te schieten.
Met erwtes enzo.
Of dan begin ik alles op elkaar te stapelen.
Wat er op tafel staat.
Sauspotjes enzo.
Tot ik een grote toren heb.
Daar hou ik mij altijd mee bezig.

Ons moeder wordt daar zot van.
En dan moet ik mij beheersen.
En de boel terug afbreken.
Je kan het een beetje vergelijken met vroeger.

torment

Ik weet dat ik heel enthousiast overkom.
Maar dat mensen die mij beter kennen.
Dat die zoiets hebben van: 'Jij bent depressief'.
Terwijl dat echt niet waar is.
Ik ben gewoon heel nuchter.
Maar bijvoorbeeld de boeken die ik lees.
Of de muziek die ik beluister.
Jacques Brel bijvoorbeeld.
Daar zit heel veel torment in.
Maar voor mij is dat geen torment.
Dat is gewoon realisme.
'Walk on water' of zo - van Milc Inc.
Dat zegt mij echt niks.
Want daar zit helemaal geen persoonlijkheid achter.

twee niveaus

A: Eigenlijk kan je in mijn persoonlijkheid twee niveaus onderscheiden.
Enerzijds is er de 'happy Nele' - vrouw van Sam, mamma van Klaas -
En dat is een hele wereld.
En daarnaast is er 'de duistere wereld van Z'.
En daarin ben ik continu bezig met de vraag:
'What the fuck am I doing here?'
Dat houdt mij eigenlijk het meest van al bezig - continu!
Ik kan niet stoppen met denken.
Jij ook niet, hè?

B: Mmm.

A: En je wordt daar zot van op de duur, hè?
Ik zit altijd maar. Als andere mensen aan het praten zijn,
dan vind ik dat zo'n leeg gelul!
Ik zit dat continu te analyseren van 'waar halen ze het?'
en 'wat bedoelen ze daar nu eigenlijk mee?'
Niks wellicht! Hoop ik - eerlijk gezegd.
Dus daar ben ik de hele tijd mee bezig.
Andere mensen bekritisieren.

Maar in mijn dagdagelijkse yuppieeventje...
Wij gaan binnenkort verhuizen, hè?
Dus dan moet een mens parket zoeken enzo.
En wellicht nog eens naar Ikea binnenkort.

'Gezellig met de hele familie een kar zo vol mogelijk laden.'
Ik moet er niet aan denken!

Uu

een uur of vier

Gemiddeld vlucht ik per dag toch wel een uur of vier voor alles.
Maar of dat nu voor mijn angsten is?
Dat weet ik nu niet.
Het is gewoon voor mijn werk.
Dat je niet voldoet aan wat ze van je verwachten bijvoorbeeld.
Of dat je te dom bent.

Vv

vastgeketend

- A: Waar ik echt bang voor ben, is voor andere mensen.
Dat die mijn woorden verdraaien.
En een vals beeld van mij krijgen.
Als ik iemand nieuw leer kennen.
En ik zit daar weer een hele avond belachelijk mezelf te wezen.
Dan is dat eigenlijk maar een momentopname.
Maar voor hetzelfde geld krijgt die persoon.
Die je nog maar pas kent.
Een heel vals beeld van jou. Op één avond.
Waarop je dan voor de rest van je leven wordt vastgeketend.
Ik bedoel. Als je een keer op een feestje op tafel staat te dansen.
Dan herinneren mensen zich dat.
Dàt herinneren ze zich.
Of ze herinneren zich dingen die je zelf allang vergeten bent.
Of zien die dingen die er helemaal niet zijn.
Alles moet altijd heel rechtlijnig zijn. Terwijl.
Ik floep ik er altijd maar vanalles uit.
En dat is niet altijd even genuanceerd.
En ik heb daar gewoon schrik voor.
Omdat ik constant situaties meemaak waarbij ik denk van:
'Ja, maar zo bedoelde ik dat helemaal niet!'
Of: 'Jamaar, je hebt mij weer totaal verkeerd begrepen!'
En ik kom ook heel vaak terug van iets dat ik gezegd heb.
- B: Omdat je niet tevreden bent van...?
- A: Ja.

Ww

witte parker

- A: Ik zeg altijd maar:
'Het gaat niet over hebben, het gaat over zijn'.

Ik vind het altijd erg als iemand zijn mening geeft.
Over iets dat ik belangrijk vind.
Als ik iets heb liggen, dan mogen mensen daar gerust aankomen.
Maar als ze zeggen: 'Allez, wat heb jij nu bijgehouden?'
Dan heb ik het recht om te denken: 'Fuck off, je snapt het niet'.
Of zo van 'Vind jij dat mooi? Allez!'
Dat ik denk: 'Fuck off, je snapt mij niet!
Je kan niet in mijn gedachten kijken!
Je ziet mijn link daar niet meel!'

Ik heb ooit eens. Vijfentwintig persoonlijke spullen moeten verzamelen.
Voor een project.
En ja. Ik heb van het tweede middelbaar. Tot en met tweede licentie.
Met dezelfde pen geschreven.

B: Is't waar?

A: Met dezelfde witte Parker.
 En die heeft het - heel symbolisch - vorig jaar begeven.
 Door een inktvulling die daarin was vastgeraakt.
 En ik heb die nog in warm water gelegd.
 Maar hij is niet gered.
 Dus heb ik die in een plastic zakje gestoken, want die lekt nog altijd.
 En heb ik die bij mijn persoonlijke spullen gelegd.

Op zich is het een heel lelijke Parker.
 Want hij is wit. En ik vind witte pennen lelijk.
 Iedereen vindt witte pennen lelijk.
 Maar ik heb er elk schriftelijk examen.
 Van het vierde middelbaar tot de twee licentie.
 Mee afgelegd.

En ik ben hem ook heel dikwijls kwijtgeweest.
 Maar ik heb hem altijd teruggevonden.
 En ook. Ik kon elke pen uitleenen die in mijn pennenzak stak.
 Behalve die witte Parker.

Maar die is dus echt lelijk, hé!

En in tweede licentie heeft die het begeven.
 Maar heel mijn middelbaar.
 En heel mijn universitaire loopbaan.
 Heb ik er elk schriftelijk examen mee afgelegd.
 Ik ga er nooit meer zo een...

Oké. Het is maar een pen.
 En op de koop toe had ik die cadeau gekregen van een trut.
 In het zesde studiejaar.
 Maar ja, het is de waarde die je er aan hecht.
 Want je eigen pen. Je eigen Parker.
 Als kind is dat toch veel waard, een eigen Parker.

En ik weet dat het belachelijk is dat die in een plastic zakje in mijn kast ligt.
 En op zich kan mij dat ook niks schelen.
 Maar als er iemand zou zeggen:
 'Maar allez, wat heb jij nu bijgehouden?'
 Of: 'Jamaar, een witte Parker, dat is lelijk!'
 Dan heb ik het recht om te denken van:
 'Oké, maar je snapt het niet!
 Dus fuck off!'

Xx

Yy

Zz

zéér realistisch

A: Wonen. Ik ben pas naar Brussel verhuisd.
 En daar blijf ik zeker wonen.
 Ik zit daar goed.
 En werken. Ik zou van werk veranderen.
 Een vriend van mij is een fictieserie aan het schrijven.
 Over vrouwen die een vrouwenblad oprichten.
 En hij heeft een rol geschreven op mij.
 En als dat goedgekeurd wordt.
 Dan mag ik screentest gaan doen.
 En in die serie meespelen.

B: En verder...

A: Veel reizen, hè.

Ik wil over tien jaar.
Een bed & breakfast opendoen.
Ergens in het buitenland.
Op een heuveltop. Met zicht op de zee.
En met een gastentafel drie keer per week.
Waarbij je dus kookt.
Terwijl iedereen aan een lange tafel zit.

B: En is dat realistisch?

A: Dat is zéér realistisch.

B: Oké.

zinderende horizon

A: Er zijn mensen.
Ik ken er niet zo heel veel. Die.
En dat zijn dus duidelijk de mensen die ik graag heb.
En die kunnen zo een blik in hun ogen hebben.
Meestal kijken die zo rechts. Voor mij links.
Een beetje schuin. Naarboven.
En die zijn als een spiegel voor mij. Die mensen.
Dus dan zie ik mijzelf eigenlijk.
Met achter mij. De wereld.
Ik noem dat 'zinderende horizon'.
Horizon. Dus hoop.
En warmte.
Allez, ja, dat is...
Ik heb zo...
En nu ga ik huilen. Voilà.
Echtig hè.

B: Niet doen, niet doen.

In de nabije toekomst zie ik mezelf ik Afrika wonen is een werkstuk van dertien spelers die de voorbije vier jaar deelnamen aan de theaterworkshop van Adriaan Van Aken en daar nu graag een vervolg aan wilden breien. Ze vergaarden hun eigen tekst- en beeldmateriaal door erop uit te trekken met mp3-recorders en goedkope videocamera's en boksten alles daarna in de gewenste vorm op de speelvloer. Een behoorlijk uniek procédé, met een al even uniek eindresultaat tot gevolg. Thema's waarmee u op alle mogelijke manieren om de oren wordt geslagen: werk, toekomst, kinderen, individualiteit, (on)vermogen, burgerzin, realiteitsbesef,... En dat er af en toe eens flink getwijfeld mag worden aan dit alles.

ADRIAAN VAN AKEN (1973) is theatermaker. Sinds 2001 maakt hij deel uit van de artistieke leiding van Braakland/ZheBilding. De voorbije jaren verzamelde hij telkens in workshopverband een massa aantekeningen uit het dagelijkse leven, die eerder resulteerden in de bundels *Alphabet. a collection of polaroids & happy endings* en *En de zee hadden eigenlijk veel mensen al gezien*. Van Aken schreef eerder onder meer de toneelstukken *Kaspar*, *kasperkasperken* en *Immaculata* (telkens samen met Stijn Devillé) en *Over naar jou / Weer over naar jou*, een toneeltekst die momenteel ook verstript wordt. Het afgelopen seizoen speelde BZB zijn *Dansen Drinken Betalen*, volgend seizoen staat *Burgherman* op het programma.